

динороденъ Сынъ са явява на земѣ-тѣ, става человекъ и научава хора-та, какъ можѣтъ да са избавятъ отъ злочестины-тѣ на грѣха и да получатъ вѣчно блаженство.

Иисусъ Христосъ, Сынъ Божій, са явилъ между Юдеи-тѣ и между тѣхъ проповѣдалъ свое-то спасително ученіе; нъ Юдеи-тѣ не повѣрвали Негово-то посланіе и не приели Негово-то ученіе. Защо ли тѣй? Защо-то Юдеи-тѣ отъ нѣкое врѣме были поченжли криво да разбиратъ Божіе-то обѣщаніе и да вѣрватъ, че Богъ ще имъ проводи избавитель не на душѣ-тѣ, а на тѣло-то, че тоя избавитель ще имъ даде не царство небесно, а царство на земѣ-тѣ. Тѣй были поченжли да мислѣтъ, че обѣщанныя избавитель ще бѣде единъ голѣмъ царь, кой-то ще покори сичкы-тѣ народы и ще направи Юдеи-тѣ надъ тѣзи народы. И кога-то са явилъ Иисусъ Христосъ и имъ казалъ, че имъ носи избавленіе, на души-тѣ, тѣй Го отфърлили и не рачили да Го припознаѣтъ. Само нѣколцина отъ тѣхъ приели ученіе-то Му; а цѣлыя народъ Юдейскы и до днѣсь чака да са испълнѣтъ неговы-тѣ лѣжливы мысли за избавителя.

Двѣ-тѣ бѣчвы.

По пѣтя вѣрвѣли двѣ бѣчвы: една-та пълна съ вино, друга-та праздна. Първа-та отивала полекичка, безъ шумъ, а друга-та отивала бѣ-